

Mortalitat per 1.000.000 habitants en	1880	1888	1900
Suïssa		144,4	132,4
Estats Units (Baltimore) .		45,1	60,8
» » (Búfalo)	32		52
» » (Washington)	60	69,4	70,3
» » (grans ciutats)	35,4		66,4
» » (Estats de Massachusetts)	52	60	60,6
Rep. Argent, ^a (Tucuman)			10,6
Buenos Aires			91

Les estadístiques demostren que en 20 anys la mortalitat ha doblat i àdhuc triplicat en certs països. Si la mateixa taxa de mortalitat persisteix, diu *Park*, d'aquí 10 anys hi haurà a l'Estat de Nova York, més mortalitat per cranc que per tuberculosi i tifoidea plegades.

En l'actualitat a Nova York, en tant que la mortalitat per tuberculosi disminueix continuament, la mortalitat per cranc augmenta i avui ja el nombre de morts produïts pel cranc, és superior al produït per tuberculosi.

Hartmann publica un treball sobre el perill cancerós i demostra que el nombre de cancerosos és molt més gros del que es creia i que augmenta progressivament i diu: la mortalitat per cranc quasi ha doblat en l'espai de 30 anys. En 1913 moriren de cranc a França 32.834, essent, doncs, probable que en aquella data hi haguessin més de 100.000 cancerosos. Ha estudiat el cranc a Lió i troba un augment progressiu.

1875 a 1879	539 cancerosos
1890 a 1894	583 »
1885 a 1890	643 »

Si s'examina la repartició del cranc en els diferents barris de París, es demostra que és més freqüent en els barris pobres de la perifèria que en el centre.

A Alemanya, *Reiche* ha senyalat igualment a Hamburg, l'augment creixent del nombre de cancerosos: el nombre de morts ha triplicat entre 1872 i 1898, mentre que el nombre d'habitants d'Hamburg solament ha doblat.

L'augment de la freqüència del cranc es nota a Suïssa i Holanda, que de 51 ha passat a 92 per 100.000; a Àustria de 39 a 68; a Itàlia de 42 a 51; a Noruega de 19 per 100.000 en 1865, la mortalitat ha passat a 85 per 100.000 en 1897.

Erkblon ha investigat la mortalitat cancerosa a la petita vila de Fellmsbro (Noruega), i

troba que en 10 anys la mortalitat ha passat de 30 a 118 per 1.000.000.

Segons les estadístiques de *William* a Anglaterra

en 1840 era 177 per 1.000.000 de habitants				
» 1896 » 764 » » » »				
» 1900 » 800 » » » »				
» 1907 » 856 » » » »				

Les estadístiques franceses demostren que les poblacions rurals pobres en cranc, corresponen a departaments en que el cranc de les ciutats és més freqüent i que els departaments més atacats són els situats en les regions més riques de França; els que ho són menys, són els departaments bastant més pobres i que viuen més frugalment.

A Anglaterra existeix, entre la població rural, una gran mortalitat cancerosa. Els comtats més cancerosos tenen un caracter rural predominant i els menys cancerosos tenen un marcat caracter urbà; aquests tenen una gran població industrial.

Aquestes dades ens basten per a demostrar l'existència del greu perill cancerós. No és aquí lloc per desglossar la freqüència del cranc segons les diferents regions del cos, sols direm que aquí a Barcelona, el cranc genital de la dona es 35,5 per 100, mentre que a París es de 30,3. En canvi a Brusel·les és de 37. A Barcelona el cranc del pit és de 7 per 100 i a París de 12 per 100. El cranc de la cavitat bucal és igual que el de París 7,9. El cranc de la pell és aquí de 2 per 100. El cranc intestinal és de 4,6 en l'home i de 3,1 en la dona.

King, *Newlme* i *Andreu* sostenen que l'augment del cranc és aparent i depen de tres factors:

I.—De la imperfecció de les antigues estadístiques. II.—Dels progressos de la clínica que fan el diagnòstic més rigorosament exacte i per tant, es troben càncers que abans passaven per alt.

Bowis, estudiant una estadística molt detallada dels països d'Europa i Amèrica del Nord, formula les següents conclusions: que evidentment el cranc de la cavitat bucal augmenta i que on l'augment és gros, és en el nombre de crancs visceralis.

Raduà en el seu treball «El perill cancerós» atenent-se a la xifra oficial de nostra població en 31 de desembre de 1900, que dona un total de 587.411 habitants, resultaria 9,7 de morts per cada 10.000 habitants.